

VII

AD MVNATIVM PLANCVM CONSVLAREM

Heroico-Alcmanius

Laudābunt aliī clāram Rhodon, aut Mytilēnēn,
Aut Epheson, bimarise Corinthī
Moenia, vel Bacchō Thēbās vel Apolline Delphōs
Īnsīgnēs, aut Thessala Tempē ;
Sunt quibus ūnum opus est, intāctae Palladis urbem
Carmine perpetuō celebrāre, et
Vndique dēcerptam frontī praepōnere olīvam ;
Plūrimus in Iūnōnis honōrem
Aptum dīcet equīs Argos, dītēsque Mycēnās.
Mē nec tam patiēns Lacedaemōn,
Nec tam Lārīsae percussit campus opīmae,
Quam domus Albunae resonantis,
Et praeceps Anīō, ac Tīburnī lūcus, et ūda
Mōbilibus pōmāria rīvīs.
Albus ut obscūrō dēterget nūbila caelō
Saepe Notus, neque parturit imbrēs
Perpetuōs ; sīc tū sapiēns finīre mementō
Trīstitiam vītaeque labōrēs
Mollī, Plance, merō ; seu tē fulgentia sīgnīs
Castra tenent, seu dēnsa tenēbit
Tīburis umbra tuī. Teucer Salamīna patremque
Cum fugeret, tamen ūda Lyaeō
Tempora pōpuleā fertur vīnxisse corōnā,
Sīc trīstēs affātus amīcōs :
‘Quō nōs cumque feret melior fortūna parente,
Ībimus, ō sociī comitēsque !
Nīl dēspērandum Teucrō duce, et auspice Teucrō :
Certus enim prōmīsīt Apollō
Ambiguam tellūre novā Salamīna futūram.
Ō fortēs, pēiōraque passī
Mēcum saepe virī, nunc vīnō pellite cūrās :
Crās īngēns iterābimus aequor.’